

centre d'esquerra republicana

districte. II

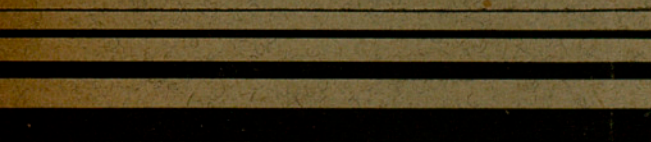
l'apioles 27

telèfon 33632

Febrer

1934

Màquines per a cosir i brodar

Vendes a plaços i al comptat

Agulles, fils, sedes i corons

Taller de reparacions de totes
marques i a domicili

Màquines especials per a gènere
res de punt, traus, calats
i demés labors

El taller més acreditat en les
de colls i punys

35, Borrell, 35

(junt cotxera tramvies)

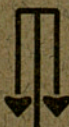
Telèfon 32671

Ricart Casadellà

MECANIC

BARCELONA

Fill d'Abaurrea

Raspalls

d'acer

TAPIOLES, 28

TELEFON 35647

Elaboració dià-
ria de pastes de
Nata i Crema i
tota mena de
dolços. Crois-
sants i pastes
per a tè. Xam-
panyns Vins i Licors de les mil-
lors marques. Servei a domicili

Elaboració dià-
ria de pastes de
Nata i Crema i
tota mena de
dolços. Crois-
sants i pastes
per a tè. Xam-
panyns Vins i Licors de les mil-
lors marques. Servei a domicili

Cabanyes, 49 (P. S.)

BARBERIA ROGER

Avgda. F. Layret, 90

Sillons americans

Abonaments mesals

Servei a domicili

Tall a la garçon

Massatges

BUTLLETÍ del
Centre d'Esquerra Republicana Dte. II

Carrer Tapioles, 27 Telèfon 33632 BARCELONA

ANY II

FEBRER 1934

N.º 9

SUMARI.—Portic.—El crit de 'mori Catalunya'.—Consideracions a la última lluita electoral.—Anecdolari del dia d'eleccions.—Laïcisme.—Comissió d'Esbarjo.—Consel Directiu.—Sol naixent.—Es diu...

PORTIC

La vida del Centre ha entrat en un període de plena activitat. La reforma de l'estatge social, cosa que fins ara semblava quelcom irrealitzable, és un fet pel voler de tots els socis i per l'acció de molt d'ells que amb llur esforç i entusiasme han transformat en un lloc agradable i fins i tot confortable el que fins fa poc era un simple aixopluc dels qui habitualment anaven pel Centre.

La infinitat de discussions i projectes que aquestes reformes havien suscitat, han pres cos finalment, i no pas de qualsevol manera.

La sala d'actes ha quedat bellament transformada, constituïnt un esplèndid marc a quantes conferències i altres espectacles s'hi celebren i — perquè no dir-ho? — als selectes balls i funcions que cada diumenge hi tenen lloc i en els que hi desfilen formoses damiselles que fan l'alegria dels nostres joves i... dels que no ho són.

Les altres dependències — cafè, secretaries, etc., etc. —, formen un escaient complement a tot ço realitzat, i més si es té en compte el poc lloc i els escassos mitjans econòmics de què hom disposava.

Tot això i els darrers aconteïments polítics favorables al nostre Partit, han produït en les rengleres de socis, un augment considerable i podem dir que molt aviat arribarem a un nombre que mai no havíem somniat.

La Directiva i les Comissions que suara han quedat constituïdes, formades totes elles de noms d'absoluta garantia, entren a la palestra amb desitjos de treballar fermament i amb el bagatge ple de propòsits que al posar-los a la pràctica situaran el nostre Centre al lloc enlairat que es mereix.

Tots plegats, desposseïts de personalismes, de susceptibilitats, i de recels que a res de bo poden conduir-nos, formarem una gran família, plena d'har-

monia, per a dedicar-nos a fruir de la vida societària i per formar el front infranquejable quan els aconteixements polítics ens hi obliguin.

El Centre es troba, doncs, en la plètora de la seva vida, i amb els postulats d'Esquerra Republicana de Catalunya per bandera, i amb el pit ple d'ansies de lliberació forjarem un dels puntals més fermes del Partit i enaltirem la memòria del gran patrici Francesc Macià.

El crit de "mori Catalunya"

En una de les passades sessions del Congrés de la República com tots sabem ja, un insensat, va donar el crit que encapçala aquest article.

Dic insensat i em penso que aquest títol encara és poc tractant-se de "persones" que es creuen que han de regenerar la nostra terra. Pobres de nosaltres si un dia la desgràcia posés a les mans d'aquesta gent de dreta el Govern de la República!

El crit aquest no és, ni més ni menys, que una declaració de guerra que fan les dretes a Catalunya i al nostre Estatut; ja sabem ara quines armes hem de prendre davant aquesta "aristocràcia" que avui tenim al Parlament de la República.

Els, junt amb el senyor Lerroux, diuen que volen fer una política per acabar amb tots els sectarismes que s'han comès durant el Govern Azafía; ells volen aprovar un projecte d'amnistia a la Cambra per treure de la presó aquells que el 10 d'agost varen fer la "sanjurjada" que anava, també contra l'Estatut. Quin resultat en podem esperar de la Cambra aquesta? Cap. Ja sabeu companys; davant aquesta reacció de dretes cal reaccionar, o sinó ja sabem el que ens espera altra vegada a Barcelona i a la resta d'Espanya. Les persecucions als obrers, la llei de fugues i tot el sistema Martínez Anido. Cal dir a aquests "señoritos" de Primo de Rivera, Albiñana i altres, la frase pronunciada al míting de la "Monumental" per Casares Quiroga: "No passareu."

Tot això també va per la funesta Lliga, últims protectors de la foragitada Monarquia. Que sàpiga "el soltero inocente" (Cambó), que davant de la seva joventut en trobarà una altra que sent més vivament el problema català, i per si arriba el cas, els recordem la frase castellana: "Ojo por ojo, y diente por diente."

Hem conquistat tots els llocs de govern de Catalunya. Ara cal que ens conquistem nosaltres mateixos. Essent i sentint-nos cada dia més catalans.

No podem ni hem de deixar que ens arrabassin unes de les poques lleis promulgades per les Constituents en sentit renovador; cal que aquest crit donat a la Cambra per aquests senyorets sigui una lliçó per la joventut esquerrana en sentit de reaccionar i fer sentir el programa de l'Esquerra Republicana que és el més humà i fer-ne la més fonda propaganda; i també a les dones, que cada una es recordi de l'Àfrica. Aquests que ara criden són els que aleshores sustentaven el poder; no vulgueu veure repetir aquelles hores de tristor que moltes mares varen passar per culpa d'aquests insensats que ara volen regenerar la República; els uns, monàrquics declarats i altres, encoberts, com per exemple, la Lliga.

I amb aquest crit de guerra donat contra nosaltres, sols els podem ara contestar amb la màxima energia: Visca la República! Visca Catalunya!

JOSEP ESCODA

La Redacció del Butlletí es complau en manifestar públicament el seu agraiment vers la Comissió de Cultura i molt particularment a la Sra Bilbeny per l'ajut moral i material que l'hi presten.

Tots sabeu ja el resultat de les eleccions del dia 14 del passat gener. Per una majoria de prop de 30.000 vots sobre els seus seguidors (els lligaires) la candidatura d'esquerreres va triomfar absolutament, afiançant així el règim autònom i la República.

Els nous regidors d'esquerra amb llur procedir auster i equànim curaran de desmentir rodonament el tòpic de l'equívoc Cambó de què l'Esquerra no té homes amb suficient preparació per encarregar-se de l'administració de la casa comunal. Demostraran que si bé no tenen la patent de "saviassos" com els de la Lliga, en saben molt més que no pas ells, ja que llur actuació digna i desinteressada l'inspirarà l'extremat amor que senten per Catalunya, que per això són homes d'esquerra i per això els votà el poble.

Company soci: Recordat que un dels primers deures que tens vers el Centre és el de fer tots els possibles pel seu engrandiment i un dels camins més rectes per assolir-ho és el d'allistar-hi com a soci a totes les teves amistats.

Consideracions a la última lluita electoral

S'han esvaït per fi, les hores d'angoixa que precediren la darrera lluita electoral, hores d'angoixa precisament, per causa del valor que per nosaltres tenia el que en la lluita es posava en joc, i la inquietud l'eufòria de l'entusiasme per la brillant victòria obtinguda.

Però jo, malgrat que pugui semblar una galleda d'aigua freda tirada damunt d'aquest entusiasme, vull fer unes consideracions analítiques del cara que ens costa aquesta victòria als homes que militen dintre l'Esquerra Republicana de Catalunya, i sentim amb intensitat el seu ideari.

Per vèncer, ha estat precís que ajuntéssim les nostres forces al partit d'Acció Catalana i al P. N. R. d'E., partits, especialment el primer, que en l'ordre social es troba enormement distanciat del que és lletra del nostre programa i anhel del nostre esperit. I vulguis o no, això representa un compàs d'espera en la marxa ascensional — desgraciadament, prou lenta ja — d'aquelles realitzacions que pel que són i per la promesa de noves realitzacions que representen, constitueixen l'aliment imprescindible de les nostres inquietuds.

Vol dir això que jo no fos partidari d'aquesta unió? De cap manera. Crec que trobant-se en perill Catalunya i la República, realitats glorioses que són primordials per tots els partits que formen la coalició, aquesta és imprescindible. Però si els organismes superiors del partit haguessin escoltat les veus que molts militants des d'abaix procuràvem fer-los-hi arribar demanant que el partit fes aquella tasca revolucionària, que nosaltres consideràvem absolutament necessària, aquesta hora de perill per Catalunya i per la República, no s'hauria produït, i per tant, no hauríem tingut d'hipotecar temporalment la realització del nostre programa.

Però les nostres veus caigueren en el buit de la indiferència i cada dia el proletariat s'anava apartant dels nostres rengles, desenganyat, convertint-se en presa fàcil per la campanya abstencionista de la F. A. I.

Del que dic, n'és una prova evident aquest 40 per cent de ciutadans que, malgrat la forta responsabilitat de l'hora de perill que estàvem travessant, s'abstingueren de votar en barriades eminentment obreres com Sans, Sant Martí, Clot, Sant Andreu, Poble Sec, etc., etc. I encara, la majoria dels que votaren ho feren amb una lentitud i una manca d'entusiasme tan gran que es comprenia que votaven les esquerres per evitar un mal major.

Faig ressaltar aquestes coses per veure si tots aquells que ocupant el lloc de comanant que ocupen i que fins ara han permanescut sords a les nostres veus, i cecs a la realitat, obren el ulls, i procuren en l'obra futura, tornar a donar al poble treballador, la sensació de què el partit treballa per la seva emancipació.

JOAN COLL

Anecdolari del dia d'eleccions a regidors

El company Arús (petit) s'afirma cada vegada més com a excellent interventor. La seguretat en la paraula i la fermesa en les seves discussions amb el president de la "mesa" el feien aparèixer com un home de cap a peu. Llàstima que s'afeités aquell mateix matí!

* * *

En Capdevila (Lluís), féu més de galant que d'interventor. La dama que tenia per veïna el feia distreure, mantes vegades, de la seva obligació. Per dissimular, de tant en tant, cridava i manava més que el president.

* * *

En Farré, el dia abans de les eleccions, va comprar-se un estri per tallar pa. L'endemà, va esmorzar sis vegades per justificar la compra. Altrament, no ho hagués pogut fer-ho.

* * *

Els moments de més angoixa que vàrem passar foren quan, al donar la nova del triomf de les esquerres, el quartet que amenitzava el ball es disposava a tocar "Els Segadors". Es tan fàcil una confusió!

* * *

A darrera hora del diumenge aquell, a la Secretaria del Centre hi havia una gran fumarada. El que encara no hem pogut esbrinar és si el fum el produïa la molta gent que allí hi havia o bé si sortia del cap d'En Benedicto.

* * *

Per cert que la concurrència fou molt nombrosa, veient-s'hi molts socis nous. Per contra, hom trobava a mancar-hi la presència d'alguns dels vells.

* * *

L'Ardèvol per una llastimosa equivocació va oblidar-se els poders, i a l'hora de l'escrutini no li deixaren presenciar. Ell, però, als pocs moments, va presentar la doucmentació en regla, fent estirar, encara més, el nas del que presidia.

* * *

En Cubells, fill (cal no confondre), es va passar tot el dia preguntant què tenia de fer. Pel que es veu, el càrrec li venia massa gran.

* * *

En Borràs fou dels primers en portar les actes de l'escrutini. I és que tenia una feina importantíssima a fer; per cert força diplomàtica.

* * *

Aquell dia es posà en evidència la bona voluntat dels socis del Centre. Tots ells treballaren amb tant de delit com si defensessin quelcom propi.

Es disputaven l'honor de fer la feina per ajudar personalment a l'èxit de la candidatura d'esquerres. Resultà certament una diada ben afalagadora.

JO

Laïcisme

Per un futur règim de Democràcia, Llibertat i Justícia, cal donar una cultura completament laica als infants.

Ja haureu contemplat com les dretes espanyoles es mobilitzen en el Parlament per a desfer el sentit laic de l'article 26 de la Constitució, precisament perquè és el fonament d'un règim liberal i just.

L'Estat no pot concebre, per donar als infants del poble, altre ensenyament que el laic.

Avui per cert, molts pares que accepten la República i es diuen demòcrates, sembla que el laïcisme els vingui gran i això fa que no l'interpretin en tot el seu valor positiu, però hem de creure, i pocs de vosaltres en dubtareu, que això esdevé de les xacres que deixen els dogmes i principalment el religiós que tants segles ha pesat damunt de la humanitat.

Però ara que anem a constituir una societat nova i escarmentats dels vicis que pesen sobre nosaltres i que tant ens costen de superar, el menys que podem fer els pares que estimem els nostres fills, és no voler ésser nosaltres els autors d'atrofiar el cervell d'aquests infants per mitjà d'un dogma.

Quan aquests infants, que avui estan rebent una ensenyança laica en les actuals escoles del poble, que gràcies a la República hem pogut imposar a unes altres, plenes de vicis i intoxicades per una casta degenerada, siguin homes, tindran la preparació necessària per formar una societat que descansi sobre un règim d'absoluta llibertat.

Però per obtenir això, cal que sacrifiquem l'individualisme que portem i canviar el concepte de molts pares que creuen que són amos dels seus fills i ignoren que aquests es deuen a una societat, la qual està per damunt de l'individualisme. El pare, jo el conceptúo com a guardià d'aquests infants, i que té el deure ineludible de salvar-los de tots els vicis que porta la humanitat.

De quina forma deuen guardar els seus fills, perquè no se'ls introdueixin els vicis de la humanitat? Portant els seus fills a les escoles laiques, priva que se li ensenyin tòpics de cap mena; no deixar que ningú, ni la seva família mateixa, portin els infants a cap temple fins que siguin majors d'edat o que hi vagin per la seva pròpia voluntat i aleshores que aquests tindran una capacitat i estaran nets de prejudicis, serà quan prendran un camí dret vers la societat, i de fet seran uns homes respectuosos al dret de consciència, de llibertat, justícia i de fraternitat. Un poble culte i net de prejudicis és un poble d'autoritat i cada ciutadà passa a ésser un agent d'autoritat i un fervorós adicte a la llibertat, i aleshores és quan sobraràn tots els estaments armats, puix que la consciència de cadascú superarà totes aquestes mesquineses que nosaltres mai no hem pogut fer.

ISIDRE TURET

Comissió d'Esbarjo

DIES 27 Gener i 3 i 10 Febrer, a les 10 de la vetlla

Grandiosos Balls de Carnaval

amenitzats per l'Orchestra

PACKAY - JAZZ

Valuosos premis - La sala estarà bellament adornada
i amb profussió de llum

Aferrissades lluites de paperets, serpentines i boles de neu

**Tots els diumenges a la tarda
lluïts balls**

En preparació, selectes funcions de teatre català

Altres detalls s'esmenten en programes de mà

Soci: Esperem que no mancaràs a cap
d'aquests actes i que procuraràs por-
tar-hi les teves amistats.

Consell Directiu

El dia 20 del passat mes tingué lloc la reglamentària Assemblea General Ordinària corresponent a l'any que hem començat.

Una nombrosa concurrència de socis palesà l'interès que tenen per les coses del Centre. *

En el curs de la reunió es produïren alguns importants debats que foren portats amb força vehemència però que mai no s'apartaren de les normes pròpies d'una conversa entre companys.

Després de guardar un minut de silenci a la memòria del malaguanyat Francesc Macià, es prengueren importants acords entre els que es destaquen els següents:

Demandar al nou Ajuntament, el rotulament en català dels carrers de Barcelona.

Nomenar President Honorari del Centre, el de la Generalitat, En Lluís Companys.

Donar un vot de gràcies a la Comissió de Foment que tan brillantment ha portat a terme les obres de reforma de l'estatge social, fent-lo extensiu a tots els que amb el seu esforç personal les han fetes possibles.

Reformar els Estatuts a quin efecte es nomenà una Ponència composta pels companys Coll, Anguera, Borràs (Tomàs) Coma i Cubells (fill), els quals han de posar el seu treball a la consideració dels socis en l'Assemblea que a l'efecte s'haurà de convocar, màxim a la segona quinzena d'abril proper.

En votació secreta es nomenà als companys que han d'ocupar els càrrecs que reglamentàriament cessaven i els que estaven dimitits, quedant la Directiva com segueix:

Matalasseria
Armand Domènec

Teles, llanes, miraguans
Matalassos a l'anglesa
Es desfan matalassos a domicili
Especialitat en nuviatges
TAPIOLES. 40, botiga

Perruqueria de Senyores

DE

Carme Garriga

Permanents garantides a 12 ptes
Ondulat Marcel
Capioles, 40
BARCELONA

L'esforç que representa les reformes del nostre estatge bé mereix que no vagis a pendre cafè ni a ballar a altre lloc que no sigui el Centre.

President: Ricard Casadellà.
 Vice-president: Doctor Teixidor.
 Secretari: Joaquim Borràs.
 Vice-secretari primer: Francesc Anguera.
 Vice-secretari segon: Miquel de la Peña.
 Tresorer: Antoni Cubells Casanovas.
 Comptador: Tomàs Benedicto.
 Bibliotecari: Salvador Urpí.
 Vocal primer: Romà Bars.
 Vocal segon: Joan Coll.
 Vocal tercer: Joan Rofas.
 Vocal quart: Tomàs Benaiges.
 Vocal cinquè: Mercè Bilbeny.
 Vocal sisè: Miquel Nogués.
 Vocal setè: Isidre Turet.

A més, es nomenaren els Presidents de les Comissions d'aquesta manera:

Comissió d'Esbarjo: Antoni Cubells Casanovas.

Comissió Social: Francesc Anguera.

Comissió de Cultura: Joan Coll.

Comissió d'Esports: Enric Arús.

Director del Butlletí: Antoni Cubells Audí.

Per delegats a la Comarcal es triaren els companys Joan Coll, com a delegat, i a En Tomàs Benedicto, per sub-delegat.

A darrera hora i en ocasió d'una proposició sobre les Joventuts s'inicià un viu diàleg entre els components d'aquesta, que en certs moments arribà al roig viu.

Nosaltres no volem esbrinar qui tenia raó, però volem fer constar que, al contrari del què alguns opinaven, ens sembla bé que a les Assemblees s'hi posi la passió necessària per situar les coses al seu lloc exacte.

Dirigents i dirigits han de voler que llur actuació sigui criticada amb vigorositat si bé que també en justícia. D'aquesta manera la tasca dels que han complert amb el mandat dels socis queda al seu punt just evitant així possibles i lamentables confusions. I pels socis indiferents i els que per raó de les seves ocupacions no segueixin de prop la vida del Centre, és una garantia el veure que en les reunions hi ha la vitalitat suficient, perquè els acords que es prenen siguin degudament estudiats i discutits i que no s'aproven amb aquella facilitat paradissíaca i que tan feliços fa els que confonen un Centre polític — que representa vida agitada, discussió, lluita — amb qualsevol germandat de qualsevol Sant.

Socil Serveix-te de les cases que anuncien en aquest Butlletí.

Sol naixent

Es nostre immens amor
veient-la enlairada i ufana,
la bandera catalana
la tenim dins nostre cor.

Tens molt bones condicions.
ets humil i riallera;
valenta com la primera
amb molt sanes conviccions.
Les lluites seran victòries
empunyant ferm la bandera,
no en passarem de quimera,
reforçaràs nostres glòries.

Et tenien esclavitzada
i de tan mala manera,
que sens voler, la bandera
quasi estava abandonada.
Ja han passat aquells turments
dominant nostra bandera,
l'han tractat com una fera
eren malvats i dolents.

Aniràs per tot el món
als braços dels catalans,
que et vegin tots els instants
i que vegin el que som.
Els diràs la teva història
de penes i de dolor,
i els diràs que els bons amors
t'han donat dies de glòria.

Comte Jofre i Casanova
i tots els bons catalans,
pensant amb tu som titans
i et darem futures proves.
Escolteu la veu galana
d'aquell fort brogit de veu,
que ens crida; no la deixeu
la bandera catalana!

Si tens mals somnis desperta
 ves empunyant la bandera,
 pensa que ets a la trinxera
 per si et convé cantar, alerta!
 Amb l'equip i la canana
 no hi anirem a la trinxera...
 defensarem la bandera,
 la bandera catalana.

Es molt gran i ens confon,
 son respecte n'és més gran;
 camina sempre endavant
 posant-se al nivell del món.
 Es tan bell el seu record
 que no pot anar enrera,
 l'origen de la bandera
 és, de justícia i d'amor.

PAU VALL

aquest mes s'inaugurarà en el Centre
 el

Consultori Medic Obrer

per els socis, llurs famílies
 i públic en general

dirigit pels socis **Doctors**
Francesc Teixidor i González Cortés

*A Secretaria us donaran tota mena de detalls sobre
 el seu funcionament*

Es diu...

*Que aquest Butlletí té un col·laborador que la seva mussa és la neu, i diu que si no hi ha neu no hi ha mussa.
¡Quina paradoxa!...*

Que la Junta Directiva que acabà el seu comès tenia la temença de que se li faria un desenfrenat atac per un grup que es deia d'oposició...

Que aquest grup es va limitar a fer algunes suggerències en profit del Centre que varen aprovar-se...

Que es va dir que el Reglament del Centre no tenia cap ni peus i que es tenia d'anar a la ràpida confecció d'un altre..

Que l'autor principal del vigent reglament aguantà la pluja impertèrritament...

Que es nomenà una Comissió que el modificarà totalment.

Que es va posar en clar la negligència d'algú quan el que actuava de secretari va llegir l'acta de l'Assemblea anterior...

Que els assembleistes s'impresionaren quan el comptador llegí per la seva aprovació l'Estat de Comptes...

Que amb la nova Junta és de creure que les coses del Centre rutllaran millor...

Que altra cosa desilusionaria a la majoria de socis que la varen elegir...

PENQUES

On vols anar que estiguis millor que al Centre? Allí trobaràs als teus amics, podràs fruit de la teva pròpia obra, i els diumenges tot ballant podràs oblidar totes les teves preocupacions.

Aquest mes es celebraran uns lluits balls. No deixis d'assistir-hi.

CAFÈ LA CUBANA BAR

JOSEP MAÑÀ

Cafès, licors i aperitius de totes marques
Es serveixen menjars a preus econòmics

Carrer Francesc Layret, 104 — Telèfon 34491 — Barcelona

GRAN BODEGA

Marian Bosch

Vins legítims del Penadés
Olis purs d'olives
Gasoses i cerveses gelades
¡Tasteu el vi d'aquesta casa!

Blasco de Garay, 64

POLLERIA

DE

Carme Sivill

ous frescos del dia
PREUS REDUITS

Capioles, 29

BARCELONA

GENERES DE PUNT

de totes classes

Antoni Carbonell

Ronda de Sant Pau, 4
Telèfon 11864

Especialitat en Suèters i
Pullovers

Dipòsit de les
acreditades marques:

MITJONS MOLFORTS

MITGES TREBOL

FRANEL 'LA HISPANIA

Vendes al major i detall

LLETERIA

DE

Joan Caralps

Llet pura de vaca

Magallanes, 36 Barcelona

TOGINERIA I GARNISSERIA

Antoni Muntané

Carns de primera qualitat

*Plaça Surtidor, 15
i Magallanes, 42*

Gran Cafè Còmic

El més familiar del Paral·lel

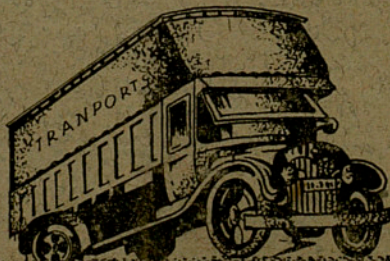
LICORS DE TOTES MARQUES

GRAN SALÓ DE BILLARS

Tots els dies concert per l'orquestrina **FEMINA VENTURA**

Avinguda F. Bayret, 89 - Tel. 34432

F

GIMENO

TRANSPORTES Y MUDANZAS
con AUTO-CAMION
para dentro y fuera de la capital
sin necesidad de embalaje

TAPIZADO ESPECIAL
para toda clase de
MUEBLES DE LUJO
y OBJETOS DE ARTE

SAN ROQUE, 23 (Hostafranca)
TELEFONO 30451
BARCELONA

Tallers Gràfics Vda. R. Fabrè. — Rosal, 5